

Flugor

Flugor drömmer vagt om kärlek till varje kropp.

Det är av respekt för deras rumspartners.

Även om de vistas lite på sjukstugan, kallar de varje fråga för kärlekens konst inom sjukstugans ram. De accepterar inte varje kvinna, men de tillfredsställer konsekvent kärlek i varje kvinnas kropp. Honornas uppgift är att behärska hanarna.

Flugornas hanar är snygga.

Eftersom honor förbrukar lite mindre energi är deras rörelseomfång också begränsat.

Av denna anledning inkluderar de tvivel i sina handlingar och kaos uppstår omedelbart.

Flugor föredrar att utföra sina funktioner bakifrån.

De kommer överens med honorna bakifrån.

När detta händer blir de svartsjuka.

I missionärsställningar kliar hans händer.

Men poängen är ändå att krossa deras ryggar.

Honor gråter hela vägen igenom eftersom ryggbenen snabbt skrynklas och kurvorna märks.

Men de fortsätter ändå att agera olämpligt.

I haremet lyssnar de inte på ord eftersom nästan alla går på rygg. Baksidan är då det kvinnliga könsorganet.

Huden är fortfarande känslig.

I procent av insekter är de som fäster sig snabbast på vävnaderna fortfarande flugor.

Även när de flyger står de med böjda ryggar.

Även om vävnaderna brinner i värmen, applicerar frekvenserna en sned profil i könsorganen.

De parar sig också sida vid sida.

De förklarar också att de har alla typer av parningsnormer som inte kommer att passera människors sinne.

Deras huvuden är något mindre än mäns och de samlar energi i sina knäskålar.

Healing är födelse för dem.

När deras smärta är under midjan förstör detta naturligtvis deras drömmar om kärlek.

Enligt den evolutionära klockan missar inte universum dosen flugor.

De parar sig och fyller syreskiktet med dem.

De är smarta men kalla.

Det finns en omedelbar trötthet i deras kärlek.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Orion93 med Poeter.se id #230595 innehar upphovsrätten